

මිනිසුන් කීප දෙනෙකු වේදිකාවට ගොඩවන ආකාරයත් ඔවුන් විදුල වේදිකාවේ ඉදිරියට ඇදගෙන ආ ආක-ාරයත් මදාරා බලා සිටියේ අසිනියෙන් මෙන්ය. කෑ ගසමින් ඒ වෙත දුවගොස් ඔහු ගලවා ගන්නට අවශය වූ නමුත් භීතියෙන් ගල් ගැසුණ සිරුරින් යුතුව ඇය බලා සිටියාය. විදුල පිටුපසින් ආ කිසිවකු වැරෙන් ඔහුගේ නිසට පහර දෙනුත් විදුල වේදිකාවෙන් බිමට විසිව යනුත් අනතුරුව මදාරා දුටුවාය. ඈ අසිනියෙන් මෙන් ඔහු වෙත දුව ගියාය.

බිම වැතිර සිටි විදුල සිහින් කෙඳිරියක් හෝ නොනැගුවේය. ඔහුගේ හිසින් ලේ ගලමින් තිබෙණු මදාරා දුටුවාය. ඔහු අසළ දුණාගසාගත් මදාරා ඔහු නැගිටුවන්නට උත්සාන කළාය. ඔහු මිය ගොස් ඇතැයි මොහොතකට ඇයට සිතුණි.

"අනේ සර්.." මදාරා කෑගැසවාය.

ඇය පසෙකට කළේය. හැරි බැලූ මදාරා දුටුවේ තමා අසළින්ම පහත්ව විදුල ඔසවන්නට තැත් කරන හසන්ත ඇළදෙණියයි.

"අනේ ප්ලීස් මොනව හරි කරන්න.." මදාරා නන්නාඳුනනා අමුත්තාට බැගෑපත් වූවාය.

"අයින් වෙන්න.. කලබල වෙන්න එපා.. ඉක්මනට හෙ-ාස්පිට්ල් එකට ගෙනියමු.." හසන්ත විදුල ඔසවාගන්නා අතරම කීවේය.

හසන්ත තවත් කීප දෙනකු සමගින් විදුල ඔසවාගෙන යද්දී මදාරා ඒ පසුපස දුවගියාය. ඒ අතරේ ඔවුන් වටා රැස්ව සිටි පිරිසේ විවිධාකාර මුහුණු මැද ආචාර්ය නිසර සූරියබණ්ඩාරගේ මුහුණ මදාරාගේ නෙත ගැටුණි. ඒ මුහුණේ ඇඳී තිබුණේ ජයගුහණයක උද්දාමයද එසේත් නොවේ නම් වික්ෂිප්ත භාවයේ සළකුණක්ද යන්න තේරුම් ගැනීමේ නිරවුල් මානසිකත්වයක් මදාරා තුළ නොවීය. ඒ පැනය ආචාර්ය සූරියබණ්ඩාර සමගින් පසුව විසඳා ගන්නෙමැයි අදිටන් කරගනිමින් මදාරා විදුල ඔසවාගෙන ඉදිරියෙන් යමින් සිටි පිරිසට එක්වූවා ය.

"ඔක්කොම හරි බොස්.. හැමදේම නිතට කළා..." කිසිවකු තවත් කිසිවකුට ප්ංගම දුරකතනයකින් කියනු නසන්ත ඇලදෙණියගේ වාහනයට විදුලගේ නිසසල සිරුර ඇතුල් කරනු බලා සිටින අතර මදාරාට ඇසුණි. ඒ කටහඬ අයත් පුද්ගලයා කවුදැයි බලාගැනීමේ දැඩි ඕනෑ කමක් තිබුණඳ ඒ වෙනුවෙන් පමාවන්නට හැකියා-වක් ඇයට නොවුණි. මදාරා හසන්තගේ වාහනයට ගොඩවී විදුලගේ හිස තම ඔඩොක්කුව මත තබාගත්තාය. ඇගේ ඇසින් ගලා ආ කඳුලක් ඔහුගේ මුහුණා මත පතිත වන අතරේ වාහනය විදුලි වේගයෙන් ඉදිරියට ඇදී ගියේය.

විදල රෝහල් ගත කෙරුණ බවත් ඔහු හදිසි ශලෳකර්මයකට භාජනය කළ බවත් නිරාශා දැනගත්තේ හසන්ත මගිනි. දවසේ රූ ගත කිරීම් නමාර කොට හෝටලයට පැමිණ විනාඩ් පහක් ගතවන්නටත් පෙර ලද අසුබ ආරංචිය විදුල කෙරෙහි සිතේ ගොඩ නැගී තිබූ අපුසාදයත් කෝපයත් සැණින් නිවා දැමුවේය. ඔහු විසින්ම දරුණු ලෙස කඩා බිඳ දමනු ලැබ තිබූ සිත නැවත පුකෘතියට ගොඩ නගා ගැනීම අපහසු නමුත් ඔහු වෙනුවෙන් උපන් අති මහත් අනුකම්පාව ඇගේ සිත සසළ කළේය.

ඇඳ මත වාඩි වූ නිරාශා දෑතින් හිස බදා ගත්වනම මොහොතක් ගත කළාය. හසන්ත කතා කළ ස්වරය ඇගේ සිත් ගෙන නොතිබුණි. ඔහු යමක් සඟවන්නේ යයි ඇයට සිතුණි. හසන්ත කියනවාට වැඩි අනතුරක් විදුලට සිදුවී ඇතැයි ඇගේ සිත කියයි. හසන්ත කියූ දෙයට වඩා වැඩි යමක් දැන ගැනීමේ අටියෙන් සමදරා හා දුරකතනයෙන් සම්බන්ධ වන්නට කීප වතාවක් උත්සාහ කළද ඇගේ දුරකතනයෙන් කිසිදු පුතිචාරයක් ලබා ගන්නට නිරාශාට නොහැකි විය.

තිබුණ බව නිරාශා දැන සිටියාය. එක් අතකින් ඒ පිළිබඳ යම් පෙර සූදානම් වීමක්ද ඇගේ සිතේ වැඩී තිබුණි. විදුල අතපතගාමින් සිටියේ ගින්දර ය. වරින් වර ඔහු අත පුච්චාගත් නමුදු එයට වඩා වැඩි විනාශයක් කිරීමට ඒ ගින්දරට ශකෘතාවක් තිබූ බව ඇය දැන සිටියාය. නොදැන සිටියේ එකම දෙයකි. මෙය සිදුවන්නේ කෙදිනද යන්න පමණකි. මේ ඒ දිනය විය නොහැකිද?

හෝටලයේ කළමණාකාරීත්වය අමතා වාහනයක් සූදානම් කර ගන්නටත් කුමාරට සිදුවීම දන්වා රූ ගත කිරීම් කල්දුමා ගන්නටත් නිරාශා වැඩි කාලයක් වැය නොකළා ය. ඊළඟ පැය තුළ ඇය බණ්ඩාරවෙල සිට කොළඹ දක්වා වූ ගමන ආරම්භ කළාය. බොහෝ වාරයක් ගෙවා ඇති මේ දුර මේ සා දීර්ඝව දැනුණ දවසක් කිසි කලෙක නොවීය. අද මේ යමින් සිටින්නේ අතිශය දීර්ඝ ගමනකි.

0000

ඇයට පිටුපසින් ආ කිසිවෙක් ඇගේ දෙඋරනිසින් අල්ලා රානිය නිසසළය. දහවලෙනි කිසිවක් සිදුනොවුණාක් මෙන් සියල්ල සන්සුන්ය. ඉඳ හිට ගමන් කරන රියක රෝද වල හඬ හැරෙන්නට වෙනත් කිසිදු හඬක් නෑසුණි. රැනැයියන් පවා නිහඬය. පිනි බර සුළඟ පවා හමා ගියේ හඬක් නොනැගෙන ලෙසය. නිරාශා ඒ නිහඬතාව මැදින් රෝහලට ඇතුල් වූවාය. පිළිගැනීමේ කවුන්ටරයේ වාඩි වී සිටි යුවතිය වහා නිරාශා හඳනාගත්තාය.

> "ඔපරේෂන් එකෙන් පස්සෙ අයිසීයූ එකට ගෙනිච්චා මැඩම්... යන්න ඇතුළට.." ඈ වහා කීවාය. සිනා-සෙන්නට හැකියාවක් නොමැත්තෙන් හිස සළා සිය කෘතඥතාව පළ කළ නිරාශා විදුලි සෝපානයට ගොඩ වවාය.

දැඩි සත්කාර ඒකකයට ඇතුල් වන කොරිඩෝවේ අසුනක වාඩි වී සිටි හසන්ත ඇලදෙණිය ඇය දැක නැගිට්ටේය. ඉදිරියට යන්නට ගිය ඇගේ ගමන වැළැක්වූයේ ඔහුය.

"කලබල වෙන්න එපා.." ඔහු පහත් හඬින් කීවේය. ඈ ඔහු පසු කර ඉදිරියට යන්නට උත්සාහ කළාය. ඔහු ඇගේ උරනිස මත අත තැබුවේය.

"දැන්ම යන්න එපා.." ඔහු කීවේය

"ඇයි..? .. එයාට අම-ාරුද..?" ඇය එකවර ඇසූ පුශ්න දෙකටම ඔහු පිළිතුරු නොදුන්නේය. ..ටිකක් ඉඳල යන්න.. එකසැරේකට එක්කෙනෙකුට විතරයි යන්න දෙන්නෙ.." ඒ වෙනුවට ඔහු කීවේය. ඇය ඔහු දෙස බැලුවේ පශ්නාර්ථයක් රැඳණ ඇසිනි. ඔහු ඒ බැල්ම දරා ගත නොහැකිව මෙන් ඉවත බැලුවේය.

"කව්ද ඇතුළෙ ඉන්නෙ..?' අද ඇසවාය. හසන්ත පිළිතුරක් නොදුන්නේය.

ඔහු දෙස මොහොතක් බලා සිටි නිරාශා විදුල සිටි කාමරයට ඇතල් වන්නට හැරුණාය. කාමරයේ පොර අසළ දී ඇගේ ගමන නැවතුනි. විදුල ගේ ඇඳ අසළ වාඩි වී ඔහුගේ උරනිසට නිස තබාගෙන සිටි නාඳුනන තරුණිය දෙස නිරාශා බලා සිටියේ විමතියෙනි. ඈ ආපසු හැරී හසන්ත දෙස බැලුවාය. ඔහු අතින් සංඥා කළේ සන්සුන් වන ලෙස යයි ඈ සිතුවාය. දිග නුස්මක් ගත් නිරාශා දොර අසළ සිට බලා සිටියාය.

හසන්ත තමා පිටුපසින් සිටගෙන සිටිනු නිරාශාට දැනුණි.

"ඒ කව්ද..?" ඇය ඇසුවේ පහත් හඬිනි.

මතු සම්බන්ධයි

022

MAY 2014

Your school years never come back again And you should remember now you have so much to gain Remember about all the friends that you will make And do not worry too much about the tests that you have to take You will make some of the best memories And do more of what you love to stop your worries Always do your best And be satisfied with the scores that you get Your school is your second home So enjoy it will you can because you can't get it back when it is gone

The idea of school usually scare people. Having to wake up early in the morning 5 days a week and having to attend school without staying at home and doing what you want seems like a waste of time. But really school is like a second home and we should enjoy our time there. We only have a limited amount of school years and one day when you finish school you do not want to look back and regret not making the best out of your schooling years. I believe to make the best out of any school you have to make loyal friends and do subjects that you enjoy.

Friends are one of the best things about school. Just think of it as being five days where you get to meet your friends and have a good time with them. Having good friends is what helps you get through your school year. They are there for you to talk to when you are upset and they will be with you to make some of the best memories of your life that you would treasure for your whole life. Your friends that you make at school may stick around with you and be your closest friends when you grow

It is important to enjoy school so that you can do the best in it. You should choose subjects that you are interested in to do well in school. Think of school as being your path-way to your future so do what you want to do as your future job. Do

something that you are passionate about and serious about continuing in the future. If you are good at a subject then you should consider doing it at school so that you have a subject that you find easy and do not need to spend as much time studying on.

Spend time at school doing extra-curricular activities and not just subjects that just involve text books. Do not look back at your school years and realise that all you ever did was study and not enjoy yourself. Taking up lunchtime clubs or out school activities is a good way to take a break from school work and do something you enjoy with your friends. You could also do extra-curricular activities as a way to get more involved in your school and to make new friends. Doing optional activities at lunch times or after school is a great way to make the best out of your school vears.

It is always important to do well in school and make the best out of the education that you are given from your school. You should always try your hardest but not get upset when you do not get a high score. Just re-member that your best is all you can do and if you do your best in everything then you should be satisfied with whatever score you get. Do not spend your whole time studying but study enough so that you are confident when you enter for your test

Your school years are supposed to be the best years of your life where you would make lifelong friends and memories that you would treasure for your whole life. So I believe that going to school should not be one of the worst things but something that you look forward to. Think of school as a place where you get to be with your friends and spend time learning about subjects that enjoy and skills that will help you in the future. Make the best out of your schools years because remember that they are only limited and you can never get this time back again.

කිසියම් දිනෙක මෙවන් යමක් සිදුවන්නට නියමිතව

37